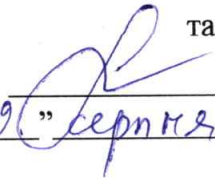

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Проректор ЗВО з науково-педагогічної
та навчальної роботи

Інна АНДРУШКО
“ 29 ” серпня 2025 року

“ПОГОДЖЕНО”

Завідувач кафедри ЗВО нервових хвороб

Сергій МОСКОВКО
“ 29 ” серпня 2025 року

СИЛАБУС
навчальної дисципліни
«НЕРВОВІ ХВОРОБИ»

Спеціальність	222 Медицина
Освітній рівень	третій освітньо-науковий рівень вищої освіти
Освітня програма	«Медицина», 2024
Навчальний рік	2025-2029
Кафедра	Нервових хвороб
Лектор	Професор ЗВО Сергій МОСКОВКО Доцент ЗВО Ольга ГОРДІЙЧУК Доцент ЗВО Дмитро СМОЛКО
Контактна інформація	<i>neuro@vntu.edu.ua</i> вул.Пирогова, 109, «Вінницька обласна клінічна психоневрологічна лікарня ім.акад. О.І. Ющенко Вінницької обласної Ради» кафедра нервових хвороб (відділення №3), (0432) 550776
Укладач силабусу	Доцент ЗВО Ольга ГОРДІЙЧУК

Силабус з дисципліни «Нервові хвороби» обговорено та затверджено на засіданні кафедри нервових хвороб (протокол №1, від «29» серпня 2025 року).

Відповідальний за курс _____

Сергій МОСКОВКО

Завідувач кафедрою нервових хвороб _____

Сергій МОСКОВКО

Статус та структура дисципліни

Структура навчальної дисципліни	Кількість годин			СРС	Рік навчання	Вид контролю
	Всього годин кредитів ECTS	Аудиторних				
		Лекцій	Практичних занять			
ВСЬОГО	6 кредитів / 180 годин	-	90	90		-
МОДУЛЬ №1: Змістових модулів 3	2 кредити / 60 годин	-	25	35	2-й	-
МОДУЛЬ №2: Змістових модулів 6	2 кредити / 60 годин	-	50	10	2-й 3-й	-
МОДУЛЬ №3 Змістових модулів 3	2 кредитів / 60 годин	-	15	45	3-й	ПК-Іспит

Опис дисципліни

Опис навчальної дисципліни (анотація)

Дана програма є частиною освітньої програми підготовки докторів філософії в рамках професійної спеціалізації, і розрахована на 6 кредитів, які засвоюються протягом 3 років.

Освітньо-науковий рівень вищої освіти передбачає здобуття особою теоретичних знань, умінь, навичок та інших компетентностей, достатніх для продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем у галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, оволодіння методологією наукової та педагогічної діяльності, а також проведення власного наукового дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення (Закон України «Про вищу освіту», 2014).

Аспіранту винесені питання диференційної діагностики та найновітніші наукові дані щодо найбільш поширених захворювань центральної та периферичної нервової системи, з наданням невідкладної допомоги при основних невідкладних станах в розрізі вищевказаних напрямків та диспансерний нагляд.

Статус навчальної дисципліни: нормативна, професійно-вибіркова.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є вивчення навчальної дисципліни є діагностика, лікування, профілактика, реабілітація найбільш розповсюджених захворювань нервової системи.

Міждисциплінарні зв'язки: відповідно до навчального плану, вивчення навчальної дисципліни «Нервові хвороби», здійснюється після набуття аспірантом відповідних знань з основних базових дисциплін на II рівні вищої освіти, а також дисциплін Історія філософії, як методологічна основа розвитку науки та цивілізації, Англійська мова у науково-медичному спілкуванні, медична етика та деонтологія, Культура мови лікаря: термінологічний аспект, Публікаційна активність та наукометричні бази даних, Біоетичні та медико-правові основи наукових досліджень, з якими інтегрується програма внутрішньої

медицини. В свою чергу, Нервові хвороби, формують засади поглибленого вивчення аспірантом наступних спеціалізованих дисциплін терапевтичного профілю (Внутрішні хвороби, Кардіологія, Ревматологія, Фтизіатрія, Ендокринологія, Загальна практика-сімейна медицина, Психіатрія, Медична психологія, ЛОР-хвороби, Побічна дія ліків, Клінічна фармакологія, Клінічна біохімія та мікробіологія, Клінічна морфологія) та теоретичного (Нормальна анатомія, Патологічна анатомія, Фізіологія, Патологічна фізіологія, Фармакологія, Мікробіологія, Гістологія).

Мета та завдання навчальної дисципліни

1.1. Метою викладання навчальної дисципліни «Нервові хвороби» є здобуття аспірантами знань, навичок та вмінь в сфері формування цілісного уявлення про будову й функціонування нервової системи, причини, патогенез та клінічні прояви її уражень, основи терапії неврологічних захворювань, достатніх для виконання оригінального наукового дослідження, отримання нових фактів та їх впровадження у практичну медицину та інші сфери життя.

1.2. Основними завданнями вивчення дисципліни «Нервові хвороби» є формування системи знань, професійних умінь та практичних навичок, педагогічної майстерності, дослідницько-інноваційної діяльності, що складають основу майбутньої професійної діяльності.

Програмні компетентності

Інтегральна компетентність: Здатність розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної медичної діяльності, проводити оригінальне наукове дослідження та здійснювати дослідницько-інноваційну діяльність в галузі охорони здоров'я на основі глибокого переосмислення наявних та створення нових цілісних теоретичних або практичних знань та/або професійної практики.

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК 1. Здатність до підвищення професійної кваліфікації.

ЗК 2. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК 3. Здатність виявляти, ставити та вирішувати проблеми, генерувати ідеї.

ЗК 5. Здатність до спілкування у професійному середовищі та з представниками інших професій у національному та міжнародному контексті.

ЗК 6. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК 7. Здатність ухвалювати рішення та діяти, дотримуючись принципу неприпустимості корупції та будь-яких інших проявів недоброчесності.

Спеціальні (фахові) компетентності (ФК):

ФК1. Здатність до розуміння предметної області за обраним науковим напрямом та освітньою діяльністю.

ФК2. Здатність виявляти потребу в додаткових знаннях у сфері медицини та за напрямком наукових досліджень, генерувати наукові гіпотези.

ФК4. Здатність обирати методи та кінцеві точки дослідження відповідно до цілей та завдань наукового проекту.

ФК6. Здатність інтерпретувати результати наукових досліджень, проводити їх коректний аналіз та узагальнення.

ФК7. Здатність до впровадження нових знань (наукових даних) в науку, освіту та інші сектори суспільства.

ФК11. Дотримання етики та академічної доброчесності.

Результати навчання

Програмні результати навчання (РН):

РН1 Демонструвати безперервний розвиток власного інтелектуального та загальнокультурного рівню, самореалізації.

РН2 Інтерпретувати та аналізувати інформацію з використанням новітніх інформаційних технологій.

РН3 Виявляти невирішені проблеми у предметній області, формулювати питання та визначати шляхи їх рішення.

РН7 Пояснювати принципи, специфічність та чутливість методів дослідження, інформативність обраних показників.

РН8 Володіти, вдосконалювати та впроваджувати нові методи дослідження за обраним напрямом наукового проєкту та освітньої діяльності.

РН9 Аналізувати результати наукових досліджень, використовувати методи статистичного дослідження.

РН10 Впроваджувати результати наукових досліджень у освітній процес, медичну практику та суспільство.

РН12 Розвивати комунікації в професійному середовищі й громадській сфері.

РН15 Організовувати роботу колективу (студентів, колег, міждисциплінарної команди).

Структура навчальної дисципліни

Назви модулів	Кількість годин	
	у тому числі	
	Самостійна робота	Практичні заняття
Модуль 1. Анатомія і фізіологія нервової системи.	35	25
Модуль 2. Семіологія уражень нервової системи.	10	50
Модуль 3. Захворювання та ураження нервової системи (нозологічна діагностика).	45	15
Всього	90	90

Тематичний план

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
Модуль 1. Анатомія і фізіологія нервової системи.		
Анатомія та фізіологія нервової системи. Методи дослідження будови та функції нервової системи (неврологічний статус пацієнта). Інструментальні методи дослідження в неврології: нейровізуалізація (рентгенографія, в т.ч. ретгенконтрастні методики, комп'ютерна та магнітно-резонансна томографія, ультразвукові методи візуалізації, ПЕТ, оптична когерентна томографія очного дна); лабораторні методи дослідження: лікворологічні, загальні клінічні, біохімічні та імунологічні. Електрофізіологічні методи дослідження (електоренцефалографія, електронейроміографія, викликані потенціали).		
1	Принципи будови та функціонування нервової системи. Функціональна одиниця нервової системи. Уявлення про рефлекс та рефлекторну дугу. Клінічна класифікація чутливості. Анатомія чутливих шляхів. Методика дослідження. Види і типи чутливих порушень (симптомокомплекси чутливих порушень при ураженні різних рівнів чутливих шляхів).	2
2	Центральний та периферичний мотонейрони. Паралічі. Симптомокомплекси порушень руху при ураженні різних рівнів кортико-мускулярного шляху.	2
3	Екстрапірамідна система та принципи топічної діагностики.	2
4	Мозочок та синдроми його ураження. Види атаксій.	2
5	Спинний мозок. Принципи топічної діагностики.	2
6	Спино-мозкові нерви та сплетення. Анатомо-фізіологічні дані та клінічна картина ураження.	2
7	Стовбур мозку. Патологія IX – XII пар черепних нервів. Бульбарний і псевдобульбарний синдроми. Лицевий, присінково-завитковий нерви та симптоми їх ураження. Патологія нюхового та зорового аналізаторів. Синдроми ураження окорухових нервів. Трійчастий нерв.	2
8	Анатомо-фізіологічні дані, методика дослідження кіркових функцій. Порушення вищих мозкових функцій (афазії, агнозії, апраксії та інших). Свідомість. Діагностика коматозних станів. Загально мозковий синдром. Когнітивні функції та дементні розлади.	2
9	Анатомо-фізіологічні дані, патологія і методика дослідження вегетативної нервової системи.	2
10	Ліквородіагностика. Менінгеальний синдром.	2
11	Методи нейровізуалізації у дослідженні нервової системи.	2
12	Ультразвукові методи діагностики захворювань нервової системи.	2
13	Електрофізіологічні методи діагностики захворювань нервової системи.	2
14	Методика обстеження неврологічного статусу при гострих	2

	порушеннях.	
15	Обстеження неврологічного статусу у коматозному стані.	2
Разом за модуль I		30
Модуль 2. Семіологія уражень нервової системи. Синдроми уражень окремих ділянок сірої та білої речовини головного та спинного мозку, на різних рівнях структурної та функціональної організації. Синдроми ураження структур периферичної та вегетативної нервової системи. Точісна діагностика (синдромологічна) уражень нервової системи. Шкальні оцінки важкості розладів функції нервової системи.		
16	Синдроми ураження спинного мозку.	2
17	Синдроми ураження стовбуру головного мозку.	1
18	Синдроми ураження структур базальних ядер.	2
19	Синдроми ураження та подразнення кори головного мозку.	2
20	Синдроми ураження периферичної нервової системи. Синдроми вертеброгенних уражень периферичного відділу нервової системи.	2
21	Ангіоархітектоніка. Синдроми, що виникають при ураженні різних судин головного мозку.	2
22	Синдроми ураження вегетативної нервової системи. Ураження вегетативних центрів спинного мозку.	1
23	Синдром підвищення внутрішньочерепного тиску. Головокружіння.	2
24	Синдроми порушення чутливості. Синдроми ураження рефлексорно-рухової сфери.	2
25	Синдроми порушення функцій координації та статички.	2
26	Синдроми ураження структур екстрапірамідної системи.	2
27	Синдроми ураження внутрішньої капсули та зорового горба.	2
28	Шкальні оцінки больового синдрому.	2
29	Шкали, що використовуються для оцінки втрати сили м'язів, а також шкали для визначення ступеня підвищення м'язового тону.	2
30	Шкальні оцінки, що використовують для оцінки неврологічного статусу при розсіяному склерозі. Шкальні оцінки, що використовують для оцінки неврологічного статусу при паркінсонізмі.	2
31	Шкальні оцінки, що використовують для оцінки неврологічного статусу при гострих порушеннях мозкового кровообігу. Шкальні оцінки порушення свідомості.	2
Разом за модуль II		30
Модуль 3. Захворювання та ураження нервової системи (нозологічна діагностика). Судинні захворювання нервової системи. Інфекційні та інтоксикаційні ураження. Спадкові та нейродегенеративні захворювання центральної та периферичної нервової системи. Нейротравма. Нейроонкологія. Демієлінізуючі захворювання. Вертеброневрологія. Офтальмо- та отоневрологія. Психосоматичні розлади. Соматоневрологія. Лікування захворювань нервової системи.		

32	Синдроми когнітивних порушень. Порушення свідомості.	2
33	Пароксизмальні стани в неврології. Синкопальний синдром.	2
34	Судинні захворювання головного мозку (ішемічний інсульт).	2
35	Судинні захворювання головного та спинного мозку (геморагічний інсульт та САК). Основи профілактики судинних захворювань нервової системи).	2
36	Гострі та хронічні нейроінфекції: менінгіти, енцефаліти, арахноїдити	2
37	Гострі та хронічні нейроінфекції: мієліти, поліомієліт, ураження нервової системи за наявності ВІЛ-інфекції, нейросифіліс, ураження нервової системи при туберкульозі.	2
38	Демієлінізуючі захворювання нервової системи: множинний склероз.	2
39	Спадково-дегенеративні захворювання нервово-м'язової системи (міопатії, міастенія, міотонія).	2
40	Спадково-дегенеративні захворювання нервової системи (пірамідні, екстрапірамідні та мозочкові дегенерації).	2
41	Травми нервової системи. Пухлини головного та спинного мозку. Абсцес головного мозку.	2
42	Головний біль.	2
43	Неврологічні прояви остеохондрозу хребта. Захворювання периферичної нервової системи: полінейропатії (набуті та спадкові), мононейропатії (неврити та невралгії).	2
44	Перинатальні ураження нервової системи. Вроджені дефекти хребта та спинного мозку: сирингомієлія. Боковий аміотрофічний склероз.	2
45	Епілепсія та не епілептичні пароксизмальні стани. Невротичні розлади.	2
Разом за модуль III		30
Всього		90

Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
<i>Підготовка до практичних занять</i>		
1.1	Підготовка до практичних занять модуль 1 – теоретична підготовка та опрацювання практичних навичок	22
1.2	Підготовка до практичних занять модуль 2 – теоретична підготовка та опрацювання практичних навичок	30
1.3	Підготовка до практичних занять модуль 3 – теоретична підготовка та опрацювання практичних навичок	14
Самостійне спрацювання тем, які не входять до плану аудиторних занять		
2.1	Паразитарні захворювання нервової системи, пріонові інфекції, нейроберреліоз.	2

2.2	Соматоневрологічні синдроми. Професійні і побутові нейроінтоксикації. Ураження нервової системи при дії фізичних факторів. Офтальмо- та отоневрологія.	2
2.3	Лікування та профілактика захворювань нервової системи. Лікарські препарати, які застосовуються у неврології.	2
3.1	Описання клінічного випадку (з повним аналізом та обґрунтуванням диференційного діагнозу), написання реферату, доповідь на засіданнях наукових конференцій, підготовка наукової статті, раціоналізаторські пропозиції, патенти.	20
Всього		90

Індивідуальні завдання

Описання клінічного випадку (з повним аналізом та обґрунтуванням диференційного діагнозу), доповідь на засіданнях наукових конференцій, підготовка наукової статті, раціоналізаторські пропозиції, патенти.

Методи навчання

Практичні заняття, підсумкові заняття, керівництво НДРС. Використання дистанційного навчання з залученням аспірантів до міжнародно визнаних курсів та освітніх ресурсів. Опрацювання матеріалу згідно тематичного плану із застосуванням сучасних інформаційних технологій, опрацюванням ситуаційних задач, моделюванням клінічних ситуацій, пошуку on-line спеціалізованих ресурсів з презентацією сучасних методів дослідження та лікування.

Метод проблемного навчання (навчання аспірантів на проблемних ситуаціях з метою підготовки до роботи в реальних умовах практичних лікувальних закладів). Частково-пошуковий або евристичний (оволодіння окремими елементами пошукової діяльності: науковий керівник формулює проблему, аспіранти – гіпотезу). Дослідницький (організація науковим керівником пошукової творчої діяльності аспірантів шляхом постановки нових проблем і проблемних завдань).

Методи оцінювання (контролю)

Оцінка за усне опитування (за охоптом аспірантів: фронтальний, індивідуальний, парний, груповий; за використанням засобів навчання: контроль за допомогою друкованих засобів, об'ємних засобів (моделей, муляжів, тренажерів, апаратів), технічних засобів, комп'ютерних систем у тому числі з підтримкою мультимедійних.). Тестування відкритої форми.

Форма підсумкового контролю успішності навчання

Формою підсумкового контролю успішності навчання є іспит.

Форма поточного контролю успішності навчання

Оцінка з дисципліни «Нервові хвороби» визначається з урахуванням поточної навчальної діяльності аспіранта із відповідних тем за традиційною 4-бальною системою (відмінно, добре, задовільно, незадовільно) з подальшим перерахунком у багатобальну шкалу.

Оцінка "**відмінно**" виставляється у випадку, коли аспірант знає зміст заняття у повному обсязі, ілюструючи відповіді різноманітними прикладами;

дає вичерпні, точні та ясні відповіді без будь-яких навідних питань; викладає матеріал без помилок і неточностей; вільно вирішує задачі та виконує практичні завдання різного ступеню складності, самостійно генерує інноваційні ідеї.

Оцінка **"добре"** виставляється за умови, коли аспірант знає зміст заняття та добре його розуміє, відповіді на питання викладає правильно, послідовно та систематично, але вони не є вичерпними, хоча на додаткові питання аспірант відповідає без помилок; вирішує всі задачі і виконує практичні завдання, відчуваючи складнощі лише у найважчих випадках.

Оцінка **"задовільно"** ставиться аспірантові на основі його знань всього змісту заняття та при задовільному рівні його розуміння. Аспірант спроможний вирішувати видозмінені (спрощені) завдання за допомогою навідних питань; вирішує задачі та виконує практичні навички, відчуваючи складнощі у простих випадках; не спроможний самостійно систематично викласти відповідь, але на прямо поставлені запитання відповідає правильно.

Оцінка **"незадовільно"** виставляється у випадках, коли знання і вміння аспіранта не відповідають вимогам "задовільної" оцінки.

Оцінювання самостійної роботи. Оцінювання самостійної роботи аспірантів, яка передбачена в темі поряд з аудиторною роботою, здійснюється під час поточного контролю теми на відповідному практичному занятті. Оцінювання тем, які виносяться лише на самостійну роботу і не входять до тем аудиторних навчальних занять, контролюється при проведенні екзамену.

Критерії оцінювання

Шкала перерахунку традиційних оцінок у рейтингові бали (200 балів) для дисциплін, що закінчуються заліком та Шкала перерахунку традиційних оцінок у рейтингові бали (120 балів) для дисциплін, що закінчуються підсумковим модульним контролем (ПМК), прийнятих рішенням Вченої ради ВНМУ протокол №2 від 28.09.10.

Інструкція оцінювання іспитів та диференційних заліків згідно рішення Вченої Ради ВНМУ від 27.09.2012 р. (в основних положеннях з організації навчального процесу).

Дисципліна «Нервові хвороби» вивчається протягом трьох років і є трьохмодульною.

Підсумковий модульний контроль є екзаменом, що проводиться під час екзаменаційної сесії, передбаченої навчальним планом. Проводиться після вивчення дисципліни згідно з розкладом. Екзамен передбачає обстеження хворого, оцінку наявних даних обстеження та додаткових методів, обґрунтування діагнозу, призначення плану обстеження та лікування, вирішення 3 ситуаційних задач. Максимальна кількість балів, яку може отримати аспірант під час модульного контролю, складає 80, при цьому максимальна оцінка за обстеження хворого – 50 балів, за ситуаційну задачу – 10 балів. Підсумковий контроль вважається зарахованим, якщо аспірант набрав не менше 50 балів. Кінцева оцінка за підсумковий модульний контроль (екзамен) вираховується за весь курс вивчення дисципліни з , середня оцінка переводиться у бали згідно 80-бальної шкали.

Оцінка за іспит відповідає шкалі: оцінка «5» 80-71 бал, оцінка «4» - 70-61 бал, оцінка «3» 60-50 балів.

Поточна успішність вираховується за весь курс вивчення дисципліни, середня оцінка переводиться у бали згідно 120-бальної шкали.

Отримані бали відповідають фіксованій шкалі оцінок: : оцінка «5» 200-180 бал, оцінка «4» - 179-160 балів, оцінка «3» 159-122 бали.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою для екзамену, курсового проекту (роботи), практики
180-200	A	Відмінно
170-179,99	B	Добре
160-169,99	C	
141-159,99	D	Задовільно
122-140,99	E	
	FX	незадовільно з можливістю повторного складання
	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Форми та методи контролю успішності навчання

Поточний контроль на практичних заняттях	Методи: - співбесіда (опитування) або письмова відповідь на теоретичне завдання, - вирішення клінічної задачі або кейс-репорту, - експрес-оцінювання у вигляді тестового завдання. Контроль практичних навичок при обстеженні пацієнта, захист історії хвороби.
Контроль засвоєння тематичного розділу дисципліни на проміжному контрольному занятті.	Методи: усне або письмове опитування теоретичних питань та тестовий контроль, розв'язання ситуаційних задач, контроль практичних навичок.
Підсумковий семестровий контроль (залік) по завершенню 3 семестру	Згідно положення про організацію освітнього процесу у ВНМУ ім.М.І.Пирогова (посилання https://www.vnmu.edu.ua/Загальна_інформація/Основні_документи)
Підсумковий семестровий контроль (залік) по завершенню 4 семестру.	Згідно положення про організацію освітнього процесу у ВНМУ ім.М.І.Пирогова (посилання https://www.vnmu.edu.ua/Загальна_інформація/Основні_документи)
Підсумковий контроль дисципліни – іспит.	Методи: усне опитування теоретичних питань, розв'язання клінічних задач, (згідно

	положення про організацію освітнього процесу у ВНМУ ім. М.І. Пирогова. (посилання https://www.vnmu.edu.ua/Загальна інформація/Основні документи)
Засоби діагностики успішності навчання	Теоретичні питання, тести, клінічно-орієнтовані ситуаційні завдання, практичні завдання, демонстрація практичних навичок

Критерії оцінювання

Оцінювання знань здійснюється згідно Положення про організацію освітнього процесу у ВНМУ ім.М.І.Пирогова (посилання [https://www.vnmu.edu.ua/Загальна інформація/Основні документи](https://www.vnmu.edu.ua/Загальна_інформація/Основні_документи)).

Оцінювання усної/письмової відповіді під час поточного контролю

Оцінку «**відмінно**» виставляють аспіранту, який глибоко і надійно засвоїв програмний матеріал, вичерпно, послідовно, грамотно та методично його викладає, у відповіді якого тісно пов'язані теорія з практикою. При цьому студент не вагається з відповіддю при видозмінні завдання, вільно справляється додатковими питаннями, виявляє знайомство з монографічною літературою, правильно обґрунтовує прийняте рішення, вміє пояснити використання набутих знань в майбутній професійній діяльності.

Оцінку «**добре**» виставляють студенту, який твердо знає програмний матеріал, грамотно та за суттю викладе його, не допускає істотних неточностей у відповідях на запитання, допущені неточності виправляє самостійно.

Оцінку «**задовільно**» виставляють студенту який знає базові поняття та визначення з вивченої теми, не засвоїв його деталей, допускає значні неточності, недостатньо правильні формулювання, порушення послідовності викладення матеріалу, виправляє помилки лише з допомогою викладача, не може пов'язати теоретичний матеріал із практикою.

Оцінку «**незадовільно**» виставляють студенту, який не знає значної частини програмного матеріалу, допускає грубі помилки при відповіді, не розуміє базових понять та визначень, не може пояснити значення теоретичного матеріалу для практичної медицини

Оцінювання виконання практичних навичок під час поточного контролю

Оцінка «**відмінно**» виставляється студенту, який, знає хід та проведення навички, демонструє її правильне виконання, правильно інтерпретує результат, дотримується етичних та деонтологічних норм при спілкуванні з пацієнтом.

Оцінка «**добре**» виставляється студенту, який допускає неточності при виконанні навички, але здатний самостійно виявити допущені помилки та може продемонструвати виконання практичної навички в цілому, дотримується етичних та деонтологічних норм при спілкуванні з пацієнтом.

Оцінка «**задовільно**» виставляється студенту, який знає основи практичного завдання, але зазнає труднощів при його виконанні, не може продемонструвати повну правильну послідовність дій, не може трактувати в

повному обсязі результати проведених досліджень, допускає порушення деонтологічних норм.

Оцінка «незадовільно» виставляється студенту, який не може продемонструвати виконання практичної навички, не розуміє її суті, допускає грубі порушення деонтологічних норм у спілкуванні з пацієнтом.

Оцінювання виконання тестових завдань під час поточного контролю

Оцінка «відмінно» виставляється студенту, який при проведенні тестового контролю допускається не більше 10% неправильних відповідей (обсяг правильних відповідей 90-100%). Під час розв'язання клінічно-орієнтованих тестових завдань надає правильні відповіді на всі питання до тесту.

Оцінка «добре» виставляється студенту, який під час тестового контролю допускає не більше 20% помилок (обсяг правильних відповідей 80-89%). Під час розв'язання клінічно-орієнтованих тестових завдань не надає правильної відповіді на одне питання до тесту.

Оцінка «задовільно» виставляється студенту, який робить помилки не більш, ніж в 40% тестових завдань (обсяг правильних відповідей 60,5-79%). Під час розв'язання клінічно-орієнтованих тестових завдань надає правильні відповіді тільки на деякі питання до тесту.

Оцінка «незадовільно» виставляється студенту, який при тестовому опитуванні правильно розв'язує менше 60% тестових завдань. Під час розв'язання клінічно-орієнтованих тестових завдань не може надати правильні відповіді на питання до тесту.

Оцінювання розв'язання ситуаційних задач (кейсів), в т.ч. біля ліжка хворого

Оцінка «відмінно» виставляється студенту, який правильно і без необґрунтованої затримки вирішує задачу, дає правильні відповіді на всі наявні в ній питання, дотримується етичних та деонтологічних норм при спілкуванні з пацієнтом.

Оцінка «добре» виставляється студенту, який загалом правильно вирішує задачу, проте допускає неточності, затримки; здатний самостійно виправити допущені помилки; дотримується етичних та деонтологічних норм при спілкуванні з пацієнтом.

Оцінка «задовільно» виставляється студенту, який вирішує задачу з тривалою затримкою, з помилками, або виконує лише один вид завдання (діагностику чи лікування), не може обґрунтувати відповідь.

Оцінка «незадовільно» виставляється студенту, який не може вирішити завдання, не розуміє її суті, допускає грубі порушення деонтологічних норм у спілкуванні з пацієнтом.

Навчальні ресурси

1. **Навчально-методичне забезпечення дисципліни** оприлюднено на сайті кафедри. Маршрут отримання матеріалів на сайті кафедри <https://www.vnmu.edu.ua/кафедра-нервових-хвороб-> кафедра нервових хвороб/ Аспіранту.